

Lovforſlaget bliver nu at tilſtille Conſeilspræſidenten.

Man giſ derpaa til det ſiſte Nummer paa Dagsordenen: Eneſte Behandling af: Forſlag til Lov om Afhændeſe af nogle Kirkers og offentlige Stiftetſers, Seminariefondets og det beneficerede Bøndergods. (3die Behandling findes i Tidenden Sp. 2460; Lovforſlaget i Anhang A Sp. 981 fg.).

Til denne Behandling var ſtillet følgende Endringsforſlag:

Af Tſcherning:

Der tilføies en § 17, ſaalydende: „De ved denne Lov foranledigede Udgifter bevilges for Finantsaaret 1860—61“.

Endringsforſlaget med den Paragraph, hvortil det hørte, ſamt Lovforſlaget i dets Heelhed, ſattes under Et under Forhandling.

Tſcherning: Jeg vil naturligviis ogſaa komme til at tage det af mig til denne Sag ſtillede Endringsforſlag tilbage, ligesom det var Tilfældet med det til den foregaaende; men da der muligviis kan være Medlemmer, der ønske at udtale ſig derover, vil jeg ikke berøve dem Anledning dertil.

Winther: Det er kun et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den høitærede Miniſter, der har med denne Lovs Gjennemførelſe at gjøre, ſom giver mig Anledning til at begjære Ordet. Der er iblandt de i den

førſte Paragraph opførte Gødſer iblandt andre nævnet det Davidſenſke Legat, ſom ved teſtamentariſke Diſpoſitioner har en ſærdeles gunſtig og, ſaa længe Teſtamentet varer, uroffelig god Stilling. Der er imidlertid i Lovforſlaget en Paragraph, ſom har givet mig Anledning til at ængſtes noget paa dette Gødſes Bønderes Vegne, idet deri ſtaaer udtalt, at under viſſe Eventualiteter ſkulle Gødſerne kunne blive ſatte til offentlig Auction. Skjøndt jeg nu gjerne vil indrømme, at det maatte vil være tvivlsomt, hvorvidt denne Beſtemmeſe kan bringes i Anvendelſe paa et Gødſ, med Henſyn til hvilket det i Teſtamentet er beſtemt, at det aldrig maa blive ſolgt, eller rettere ſagt, at Bønderne aldrig maa blive ſolgte — thi Teſtamentet er fra den Tid, da denne „Gødſbundenhed“ for Bønderne fandt Sted — ønskede jeg dog gjerne at høre af den høitærede Miniſter, navnlig af Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet, under hvem dette Gødſ forterer, om det ikke ogſaa er hans Mening, at ſaadanne teſtamentariſke Diſpoſitioner til Fordeel for Gødſets Bønder vilde blive opretholdte trods denne Lov. Jeg ſkal bemærke, at det omtalte Gødſes Bønder have allerede en Ret til Arveføſte, dog uden Ret til at ſælge og pantsætte. Jeg havde allerede tidligere tænkt paa i denne Retning at ſtille et Endringsforſlag med Henſyn til dette Gødſ; Andre meente imidlertid, at dette muligviis ikke vilde være fornødent. Det vilde nu fuldkommen berolige mig, hvis den høitærede Miniſter vilde udtale, at trods de Forholdsregler, der følge af denne Lov, vilde dog ſaadanne teſtamentariſke Beſtemmeſer, der udtrykkeligt ere gjorte til Fordeel for vedkommende Gødſes Bønder, ſtrængt blive opretholdte.